

När kärleken utmanar

Publicerad 7 februari 2017

MUSIK Musikalen Passion utmanar både musikerna och publiken när den vilda och sårbara kärleken ställs mot den logiska och lojala i ett av musikalgenrens svåraste verk.

Om drygt två veckor är det premiär på Norrlandsoperan för Broadwaymusikalen av Stephen Sondheim. Tonart och takt följer inga givna regler i denna musikteater som sätter ensemblen på prov. Typiskt Sondheim. Den är komplicerad, komplex och intelligent skriven. Handlingen ligger i musiken och när sångarna kommit igenom är målet att det ska låta som att de snackar med varandra. Det låter enkelt men är ohyggligt svårt, säger regissören Victoria Brattström.

Hennes och det kreativa teamets tolkning av verket Passion spelades första gången i september på kulturhuset Spira i Jönköping. Nu när den tas upp igen görs nio av de 14 rollerna av andra sångare. En spännande utmaning som till viss del har förändrat resultatet.

Annica Edstam, som gör den passionerade Fosca, får i sin nya motspelare Patrik Martinsson använda sig av andra verktyg för att gestalta den villkorlösa kärlek som hon ger Giorgio.

– Jag har redan en rollkaraktär som är klar, men Patriks öppenhet och klokhet är en stor present som hjälper mig att fylla på och göra rollen djupare och högre, säger Annica Edstam.

Även om intentionen med den andra spelperioden var att göra ungefär som den första gick det inte att bortse från de nya impulserna.

– Det är skitlyxigt att få ta itu med en uppsättning på nytt eftersom den aldrig blir klar första gången, och jag känner att jag är en del av bonusen, säger Patrik Martinsson.

Själva ramberättelsen i Passion utspelar sig på en militärbas 1864 där Giorgio befinner sig långt från sin älskade Clara och möter Fosca som utan reservation uttrycker sin kärlek till honom. Ett drama om döden, livet och kärleken som skakar om och får de tre att se världen på ett nytt sätt.

– För att historien ska bli relevant i dag gäller det att hitta signaler som hjälper publiken att identifiera sig. Vi har värnat om passionen, kärleken och vår sårbarhet som är högst relevant, säger regissören.

Hon tänker att själva historien utspelar sig mellan karaktärerna och vad de gör med och mot varandra. Det sceniska rummet visualiserar ett mentalt rum där alla aktörer befinner sig hela tiden vilket gör att publiken kan välja vilken karaktär de vill följa.

– Vi gör en gemensam scenisk tolkning under repetitionerna, men sedan har publiken sin egen upplevelse och det gör ingenting om deras olika tolkningar skava mot varandra, säger Victoria Brattström.

För henne är musikalen som konstform storslagen eftersom karaktärernas konkreta handlingar gör historien igenkännbar och musiken tillför upplevelsen en poetisk dimension.

– Det är som i verkligheten där vi hela tiden också styrs av våra drömmar och fantasier, säger hon.

Passion sticker ut som musikal. Musikdramatik är en bättre beteckning tycker sångarna eftersom gränsen mellan opera, talteater och musikal inte är så skarp.

– Övergångarna mellan text och sång i Passion är sömlösa, säger Annica Edstam.

Även kärleken som skildras tar sig utmanande vägar i verket.

– I vår historia är den givna kärleken inte given och det alla tror är det rätta är inte det rätta, säger Patrik Martinsson.

För skådespelarna var det inte först så lätt att hitta sin sympati för karaktärerna. Annica Edstam hade till exempel väldigt svårt att tycka om sin Fosca, men i mötet med de andra karaktärerna föll rollen på plats och hon började gråta vid första läsningen.

– Förhoppningsvis får publiken göra den resa också, men det gör ingenting om folk tycker olika.

– Ja, historien verkar vanvettig tills man förstår hur det ligger till, säger Jakob Jonsson Ollander.

Han ingår i ensemblen där ytterligare tre har utbildat sig vid Musikal akademien på Strömbäcks folkhögskola.

Publicerad 2017-02-07 22:46:25

av Karin Bernspång

Västerbottens-Kuriren